

Det første anbringende vedrører Rettens urigtige fortolkning af artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽¹⁾. Kommissionen gav ikke komitéen mulighed for inden for de fastsatte frister at undersøge alle nødvendige oplysninger, herunder restitutionssatserne, med henblik på at afgive sin udtalelse om forslaget til forordningen.

Det andet anbringende vedrører en urigtig fortolkning af artikel 164, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)⁽²⁾. Appellanten har bl.a. gjort gældende, at Retten med urette har kvalificeret gennemførelsesforordning nr. 680/2013 som et »periodevist landbrugsinstrument«.

Det tredje anbringende vedrører en manglende eller utilstrækkelig begrundelse for gennemførelsesforordning nr. 689/2013 og angår bl.a. kvalificeringen som »standardforordning« og begrundelsen for at fastsætte restitutionssatsen til »nul«. Metoden til fastsættelse af restitutionssatserne er endvidere undtaget domstolsprøvelse. Den appellerede doms begrundelse for den progressive nedsættelse af restitutionssatserne er selvmodsigende.

Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl eller et åbenbart urigtigt skøn, idet Retten ikke har foretaget en korrekt fortolkning af kriterierne i artikel 164, stk. 3, i forordning nr. 1234/2007. Retten har således for visse kriterier godkendt, at Kommissionen skønsomt og uden begrundelse tog hensyn til referenceperioden 2009-2013, dvs. en meget lang og tidligere periode, i stedet for 2013, som det foreskrives i de relevante bestemmelser og navnlig artikel 164 stk. 3, litra a), i forordning nr. 1234/2007. Retten har ligeledes anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved bl.a. at finde, at prisforskellen for brasiliansk fjerkrækød ikke medfører et behov for eksportrestitution for at sikre balancen på EU-markedet for fjerkrækød samt en naturlig udvikling af priserne og samhandelen. Endelig har Retten anerkendt, at Kommissionen begik en fejl ved for den at fremføre andre argumenter end de for forvaltningskomitéen fremlagte.

⁽¹⁾ EUT L 196, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 299, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grækenland)
den 1. april 2016 — Ovidiu-Mihaita Petrea mod Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis**

(Sag C-184/16)

(2016/C 211/43)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ovidiu-Mihaita Petrea

Sagsøgt: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27 og 32 i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45 TEUF og 49 TEUF samt i lyset af medlemsstaternes procesautonomi, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik, fortolkes således, at de pålægger — eller giver mulighed for — at ophæve et bevis for registrering som unionsborger, der tidligere er blevet udstedt i henhold til artikel 8, stk. 1, i præsidentdekret nr. 106/2007 til en statsborger i en anden medlemsstat, og at træffe en foranstaltning om tilbagesendelse af den pågældende fra værtsmedlemsstatens område, såfremt denne borger, selv om den pågældende er opført på den nationale liste over uønskede udlændinge og er genstand for et indrejseforbud af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed, atter er indrejst i den pågældende medlemsstat og her har startet en virksomhed uden at indgive en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet efter proceduren i artikel 32 i direktiv 2004/38, idet sidstnævnte forbud (indrejseforbuddet) udgør et selvstændigt hensyn til den offentlige orden, som begrunder en ophævelse af beviset for registrering af en statsborger i en medlemsstat?

- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den omhandlede situation da sidestilles med et ulovligt ophold for unionsborgeren på værtsmedlemsstatens område, således at det organ, der har kompetence til at ophæve beviset for registrering som unionsborger, kan træffe afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾, og dette selv om registreringsbeviset ikke, som der generelt er enighed om, udgør et grundlag for lovligt ophold i landet, og det personelle anvendelsesområde for direktiv 2008/115 alene omfatter tredjelandsstatsborgere?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan ophævelsen af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed af beviset for registrering af en statsborger i en anden medlemsstat, hvilket ikke udgør et grundlag for lovligt ophold i landet, og vedtagelsen af en foranstaltning om tilbagesendelse af den pågældende — der træffes på samme tid af de kompetente nationale myndigheder under udøvelse af værtsmedlemsstatens procesautonomi — da ifølge en korrekt fortolkning af lovgivningen opfattes som en samlet administrativ foranstaltning om administrativ udsendelse i medfør af artikel 27 og 28 i direktiv 2004/38, som kan gøres til genstand for en domstolsprøvelse på de betingelser, der er fastsat i de sidstnævnte bestemmelser, som fastlægger en enkelt metode for den eventuelt nødvendige administrative udsendelse af unionsborgere fra værtsmedlemsstatens område?
- 4) Hvad enten det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende eller benægtende, er en national retspraksis, hvorefter de administrative myndigheder, og derfor også de pågældende kompetente retter, i forbindelse med en ophævelse af et bevis for registrering som unionsborger eller i forbindelse med en vedtagelse af en foranstaltning om udsendelse fra værtsmedlemsstatens område, fordi statsborgeren i en anden medlemsstat er genstand for et indrejseforbud i den (først)nævnte medlemsstat, ikke må undersøge, hvorvidt de processuelle garantier i artikel 30 og 31 i direktiv 2004/38 blev overholdt, da afgørelsen om indrejseforbuddet blev truffet, da i strid med effektivitetsprincippet?
- 5) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, har medlemsstatens kompetente administrative myndigheder i henhold til artikel 32 i direktiv 2004/38 da pligt til under alle omstændigheder at meddele den pågældende statsborger i en anden medlemsstat afgørelsen om udsendelse på et sprog, som den pågældende forstår, således at den pågældende effektivt kan udøve sine processuelle rettigheder på grundlag af de ovennævnte bestemmelser i direktivet, selv om den pågældende ikke har indgivet en anmodning herom?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4. april 2016 — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck mod Pensionsmyndigheten

(Sag C-189/16)

(2016/C 211/44)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Sagsøgt: Pensionsmyndigheten

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører bestemmelserne i artikel 47, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾, at forsikringsperioder, der er tilbagelagt i et andet EU-land, i forbindelse med beregningen af den svenske garantipension kan tildeles en pensionsmæssig værdi, der svarer til den gennemsnitlige værdi af de svenske perioder, når den kompetente institution foretager en pro rata-beregning i henhold til samme forordnings artikel 46, stk. 2?